

[Simonsen.]

uddtalt, at der ikke var nogen Hjemmel for at tillægge Politimestrene en saadan ekstra Indtægt, skaffet til Veje paa den Maade, som det var sket.

Statsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg vil gerne allerførst rette en Tak til det ærede Medlem Hr. Holstein for den korte Bemærkning, han gjorde for et Øjeblik siden. Det var en usædvanlig indholdsrig kort Bemærkning, jeg mindes ikke, at jeg nogen Sinde tidligere i en kort Bemærkning har set et helt politisk Program blive fremsat, men det lykkedes for det ærede Medlem her. Jeg er jo ikke helt sikker paa, om der maaske var Punkter, der ikke naaede at komme med, men jeg forstaar, at de vigtigste og mest betydningsfulde Punkter kom med, og jeg henstiller indtrængende til det høje Folketings Medlemmer saavel som til hele Befolkningen Landet over, at de nøje gør sig bekendt med det Program, der her blev givet i en kort Bemærkning under Folketingets Forhandlinger, da de deraf saa udmærket kan lære, hvad det er for en Politik, de skal føres ind i, hvis det ærede Medlem faar den Indflydelse, han jo ganske sikkert selv ønsker at faa paa Landets Politik.

Det ærede Medlem Hr. Stauning var saa venlig at belære mig om, at der fandtes et Udvalg her i Rigsdagen, der overvejede Ændringer i Finanslovforhandlingen og i Folketingets Forhandlingsform. Jeg takker ham naturligvis meget for denne Belæring, men jeg er ikke helt sikker paa, om ikke ogsaa jeg ved noget, som det ærede Medlem øjensynlig ikke ved, og som jeg saa kunde fortælle ham til Gengæld. Det er nemlig dette, at der i det Udvalg, der er nedsat, kun foreligger, efter hvad der er mig meddelt, eet Forslag, og det er stillet af det radikale Parti. Det ærede Medlem svæver aabenbart i den Vildfarelse, at det er hans Forslag, der drøftes og overvejes. Det havde maaske ikke været saa helt ubetimeligt, om det ærede Medlem, hvis han har et Forslag, var fremkommet med det her fra Talerstolen — det kan jo godt ske, selv om der sidder et Udvalg — eller i alt Fald havde gjort Udvalget bekendt med de Tanker, han har med Hensyn til Reformering af Finanslovforhandlingerne (*Stauning*: Det gjorde jeg i 1925!). Men det er øjensynligt ikke gaaet op for Udvalget, at et saadant Forslag har været fremsat.

Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg havde kaldt Landmandsbankens Afviklingskasse for en Affaldskasse. Nej, det har jeg ikke gjort, jeg sagde netop, det er

en Afviklingskasse, og det skal være en Afviklingskasse, og jeg advarede mod at gøre den til en — og saa kom Ordet. Jeg advarede mod at gøre den til en Affaldskasse, det vil sige en Kasse, som man holder under alle fremtidige Sammenbrud, for saa gaar den over til at indeholde noget andet, end den indeholder nu, nemlig noget, der skal afvikles, og som vi skal se at komme bort fra.

Saa opholdt det ærede Medlem sig igen ved den 27. September og den Erklæring, som er udstedt af den Kreds af Mænd, der forhandlede. Jeg maa sige, at i denne Erklæring findes der intet om Statsstøtte. De, der udstedte Erklæringen, kendte Regeringens Stilling, og at Handelsministeren deltog i Forhandlingerne, var jo ikke urimeligt, og det skete efter Anmodning fra den paagældende Banks Side. At der meddeltes, at Forhandlingerne fortsattes, kan jeg ikke se noget i, for det var jo rigtigt, de fortsattes i Haab om at naa til et Resultat, hvad der imidlertid ikke lykkedes. Det var, hvad der forelaa, da Forhandlingerne blev afbrudt paa det paagældende Tidspunkt; og hvis der er nogen, der deraf har ment at se en Begrundelse for, at Staten vilde støtte, saa har de gjort det paa deres eget Ansvar, Regeringen har ikke givet dem nogen som helst Anledning dertil.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Bemærkninger om det konservative Folkepartis og ogsaa Venstres Muligheder for at danne Flertal sammen med Socialdemokratiet kan jeg fuldstændig slutte mig til. Det har ikke nogen særlig stor Interesse, efter at vi har hørt, at Socialdemokratiet, som vi taler om, overhovedet ikke ønsker at danne Flertal med nogen af os, og saa kan hele det Spørgsmaal jo passende udgaa af Dagsordenen.

Derimod nødes jeg til at gøre en Bemærkning overfor det ærede Medlems Udtalelse om, at jeg ikke husker rigtigt med Hensyn til, hvad der foregik forud for Regeringens Dannelselse. Nu skal jeg tilstaa, at naar nogen siger til mig, at jeg ikke husker rigtigt, er jeg straks paa Forhaand tilbøjelig til at give dem Ret, jeg bliver i alt Fald altid forsigtig, fordi jeg indrømmer, at jeg ikke har nogen særlig fremtrædende Hukommelse med Hensyn til mundtlige Forhandlinger, der er ført for flere Aar siden. Men jeg maa dog overfor det ærede Medlem sige, at her husker jeg ikke forkert, og jeg støtter mig ikke blot til min egen Hukommelse, der kan være skrøbelig nok, men jeg har ogsaa Notater fra Forhandlingerne den Gang, og jeg har, inden jeg